

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

23. De hæresi Monothelitarum quæ cum sexta Synodo
Constantinopolitana damnata esset, aranear[um] telæ in medio populi
miraculosè ceciderunt, et cur multi in hæreses incidant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

bas, superuenit diaconus ab vrbe Rauenna, factus nomine, sciscitansque quæ esset hæc altercatio, vt veritatem cognouit, nec moratus, extracto à vestimentis brachio, in æneum dekeram mergit. Annulus enim qui iniectus fuerat, erat valde leuis ac paruulus, nec minus crebatur ab vnda, quam vento possit ferri vel palea. Quum diu multumque quæsitum, infra minus horæ spacium reperit. Accendebatur interea vehementer focus ille sub dolio, quod validius feruens non facile adsequi annulus à manu quaerentis possit. Extractumq; tandem, nihil diaconus sensit in carne sua, sed potius protestatur, in imo quidē frigidum esse æneū, in summitate verò calorem temporis modici continentem. Quod cernens hæreticus, valde confusus, iniicit audax manū in æneo dicens, Prestabit mihi hæc fides mea. Iniecta manu, protinus vsque ad ipsa ossium intermedia, omnis caro liquefacta, defluxit: & sic altercatio finem fecit.

Paulus Diaconus lib. 6. de gestis Longobardorum.
De hæresi Monothelitarum, quæ cum in sexta Synodo Constantinopolitana damnata esset, aranearum tela in medio populi miraculosè ceciderunt, & cur nulli in hæses incidant.

CAP. XXIII.

Temporibus Constantini Magni hæresis apud Constantinopolim orta est, eorum qui vnā duntaxat in Domino nostro Iesu Christo

Christo voluntatem & operationem asseuerabant. Hanc autem hæresim excitauerunt Gregorius Patriarcha Constantinopolitanus, Macarius, Pyrrhus, Paulus & Petrus. Quam ob causam Constantinus Augustus centum quinquaginta episcopos congregari fecit. Inter quos fuerunt etiam legati sanctæ Rom. Ecclesiæ, missi ab Agathone Papa: Ioannes diaconus, & Ioannes Episcopus Tulensis, qui omnes eandem hæresim damnauerunt. Ea hora tantæ aranearum telæ in medio populi ceciderunt, ut omnes mirarentur, ac per eas significatum est, quod sordes hæreticæ prauitatis depulsæ essent. Et Gregorius quidem Patriarcha correctus est, cæteri verò in sua dissensione perdurantes, anathematizati, sunt diuina ultione percussi. Eo tempore Damianus Ticiensis Ecclesiæ Episcopus, sub nomine mansueti Mediolanen. Archiepiscopi hac de causa utilem recteq; fidei epistolam composuit, & in præfata Synodo non mediocri suffragium tulit. Recta autem & vera fides hæc est: ut in Domino nostro Iesu Christo sicut duæ sunt naturæ, hoc est Dei & hominis, sic etiam duæ credantur esse voluntates siue operationes. Hæc ibi Paulus Diacon. Aptissime verò diuina sapientia hæreses telis aranearum comparauit. Culices enim dup taxat & inualide muscæ illis illaqueantur. Sphiges & valentiores muscæ & apes transuolant & perumpunt

culmo-

cuiusmodi retia. Vanè autem & inconsideratè
 hæreses; hoc ipso scandalizantur; quod tantum
 hæreses valeant, inquit Tertullianus (*de præ-*
scrip. hæret.) Sed apud eos solummodo multū
 valent hæreses, qui in fide nō valent. In pugna
 pugilum & gladiatorum plerunq; non quia
 victus est, vincit quis, aut quia non potest vin-
 ci, sed quoniam ille qui victus est, nullis vi-
 ctus fuit: adeo ille victor benè valenti postea
 comparatus, etiam superatus recedit. Non ali-
 ter hæreses de quorundam infirmitatibus ha-
 bent, quod valent, nihil valentes, si in bene-
 valentem fidem incurrant. Solent quidem isti
 rationes de quibusdam personis ab hæresi ca-
 pi, edificari in ruinam. Quare illa vel ille fi-
 delissimi, prudentissimi & vstitatissimi in Ec-
 clesia, in illam partem transferūt? Quis hoc di-
 ces, non ipse sibi respondit, neque fideles,
 neque prudentes, neque vstitatos æstimandos,
 quos hæreses potuerunt demutare? Quid ergo
 si Episcopus, si diaconus, si vidua, si virgo, si
 doctor, si etiam martyr lapsus à regula fuerit,
 adeo hæreses veritatem videbuntur obtinere?
 Ex personis probamus fidem, an ex fide per-
 tinemus? Nemo sapiens est, nisi fidelis, nemo ma-
 turus, nemo Christianus. Nemo autem Christia-
 nus, nisi qui ad finem vsq; perseverauerit. Tu
 vides homo, extrinsecus vnumquemq; nosse, pu-
 tas quod vides, vides autem quousq; oculos
 habes. Sed oculi, inquit, Domini alti. Homo in
 faciem,

764 COLLATION. SACRAR.
faciem, Deus in præcordia contempletur. Et
ideò cognoscit Dominus qui sunt eius, & plis-
tam quam non plantavit, eradicat, & de pri-
mis nouissimos ostendit, & ventilabrum in
manu portat ad purgandam aream suam. An-
lent quantum volunt paleæ leuis fidei, quo-
cunque afflatu tentationum, eò purior massa
frumenti in horrea Domini reponetur. Non-
ne ab ipso Domino quidam discipulorum scan-
dalizati diuerterunt; nec tamen propter cæ-
teri quoque discedendum à vestigijs eius pu-
tauerunt: sed qui scierunt illum vitæ esse ve-
rum, & à Deo venisse, perseverauerunt in co-
mitatu eius vsq; ad finem, cum illis si vellet
& ipsi discedere placidè obtulisset. Minus est
si & Apostolum eius aliqui Phygelus, & Her-
mogenes, & Phyletus, & Hymeneus relique-
runt: ipse traditor Christi, de Apostolis fuit.
Miramur de Ecclesijs eius, si à quibusdam de-
seruntur, cum eos ostendunt Christianos
quæ patimur, ad exemplum ipsius Christi. Et
nobis, inquit, prodierunt, sed non fuerunt et
nobis. Si fuissent ex nobis, permanissent vi-
que nobiscum. Quin potius memores sumus
tam dominicarum pronunciationum, quam
Apostolicarum literarum, quæ nobis & heret-
icas hæreses prænunderunt, & fugendas præ-
finierunt: ut sicut esse illas non expauescimus,
ita & posse id propter quod fugienda sunt no-
nauemur. Lastruit Dominus multos esse ven-
tuos

taros sub pellibus ouium, rapaces lupos: quæ
 nam istæ sunt pelles ouium, nisi nominis Chri-
 stiani extrinsecus superficies; qui lupi rapaces,
 nisi sensus & spiritus subdoli, ad infestandum
 gregem Christi intrinsecus delitescentes? qui
 Pseudoprophetae sunt, nisi falsi prædicatores?
 qui Pseudoapostoli, nisi adulteri euangeliza-
 tores? qui Antichristi interim & semper, nisi
 Christi rebelles? Hoc erunt hæreses non mi-
 nus doctrinarum peruersitate Ecclesiam la-
 tescentes, quàm tunc Antichristus persecu-
 tionum atrocitate persequetur, nisi quod per-
 secutio & martyres facit, hæreses Apostatas
 tantum. Et ideo hæreses quoque oportebat
 esse, vt probabiles quique manifestarentur,
 tantum qui in persecutionibus steterat, quàm
 qui ad hæreses non exorbitauerint. Neque enim
 eos probatos intelligi iubet, qui in hæresim
 fide demutant. Hætenus Tertullianus. Aptis-
 sime igitur diuina sapientia per decedentes a-
 ranearum telas, subdolas hæreticorum tricas,
 & peruersas machinationes indicare voluit,
 quas & iam olim per regium prophetam la-
 queos appellauit, quos ille Deum pluiturum
 super peccatores prædixit in Psalmo 10. Pluat,
 inquit, super peccatores laqueos. In quem lo-
 cum D. Augustinus, sic ait, Ordinantur à Do-
 mino Deo Pseudoprophetae, vt de his laqueos
 super peccatores pluat. Non enim quisquam
 in eos sectandos incidit, nisi peccator: siue ad
 præ-

præparationem extremi supplicij, si peccare in peccando maluerit, siue ad dissuadendam superbiam, si aliquando Deum cura syncceriores quæserit. Nec propheta tantum, sed omnes verbo Dei animas irrigantes, nubes dici possunt. Qui cum malè intelliguntur, pluit Deus super peccatores, laqueos. Cum autem benè intelliguntur, fecundat pectora piorum atq; fidelium. Sicut, exempli gratia, quod scriptum est; Et erunt duo in carne vna: si ad libidinem quisque interpretetur, laqueum pluit super peccatores: Sin autem intelligas siculile, qui ait, Ego autem dico in Christo & in Ecclesia, imbrem pluit super fertilem terram. Eadem autè nube, id est, diuina scriptura, vtunturque factum est. Item Dominus dicit, Nò quod intrat in os vestrum vos coinquinat, sed quod exit ab ore. Audit hoc peccator, & gulam parat voracitati. Audit hoc & iustus, & à ciborum discernendorum superstitione munitur. Et hinc igitur eadem scripturarum nube proprio cuiusque merito peccatori pluuia laqueorum, & iusto pluuia vbertatis infusa est. Vnde & Apostolus ait (2. Cor. 2.) Quibusdam sumus odor vitæ in vitam, quibusdam odor mortis in mortem

Ioannes Zonaras tom. 3. Annalium, in Anastasio Arianò quodam Episcopo, contrarij Ecclesie quendam baptizante, aqua baptismi diuinitus emanasse. Idem in Iudæo fraudulento accidit.

CAP.